



Miroslav Červinka

životopis

Pan učitel Miroslav Červinka se narodil 9. května 1946 ve Zlíně. Jeho rodiče se jmenovali Jan a Markéta Červinkovi. Měl staršího bratra Jana, který po návratu z vojny jako parašutista tragicky zahynul.

Jeho velkým koníčkem, už od šesti let, byl tenis. Chodil na 1. základní školu ve Zlíně a po ní nastoupil na gymnázium. Budova těchto škol už nestojí. Po roce studia na tomto gymnáziu byla škola přesunuta do nových prostor na Lesní čtvrti, kde opakoval první ročník. Po ukončení tohoto studia se hlásil na vyšší odbornou školu pedagogickou v Olomouci. Vojenskou službu absolvoval při studiu na vysoké škole – jednou týdně. A po dokončení školy musel nastoupit ještě na jeden rok na základní vojenskou službu.

V roce 1968 jel v létě s dětmi na pionýrský tábor do Bulharska. Po čtrnácti dnech se všichni vraceli domů a před půlnocí z 20. na 21. srpna 1968 už je málem nepustili přes hranice. Začala k nám létat vojenská letadla, přijíždět tanky, vstupovat na naše území vojáci „spřátelených“ armád.

První učitelské místo, které získal - bylo na škole v Nedašově Lhotě. Zde učil pět let. V Nedašově Lhotě ho dvakrát navštívil inspektor, který ho přeřadil do obce Neubuz. Tam se stal současně i ředitelem školy. Byl také jmenován okresním metodikem pro 1. stupeň základních škol. Objížděl místa okresu Gottwaldov a pomáhal jiným pedagogům s výukou. Dodělal si doktorát z pedagogiky. Pak ho jmenovali zástupcem ředitele na naší škole – 16. základní devítileté škole v Gottwaldově na Jižních Svazích, kde začal působit v roce 1982.

Kdyby vstoupil do Komunistické strany Českoslovenka, tak by se mohl stát ředitelem, tehdy nově postavené, základní sedmnácté školy. Nikdy se nezapojoval do „politického života“ a nebyl v žádné straně.

Ze „sametové revoluce“ nebyl překvapený. Na manifestaci v Gottwaldově na náměstí viděl Tomáše Baťu mladšího. Z Gottwaldova se znovu stal Zlín.

Zažil po pádu komunistů celkové uvolnění ve společnosti. Ve školství zaznamenal

mnoho změn např.: se začalo učit podle nových osnov.

V nové – demokratické době – se nemohl stát zase ředitelem, protože v době komunismu dělal zástupce ve škole. Tak pokračoval ve své práci na postu zástupce.

Stále je jeho největším koníčkem tenis.